

τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε. Καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους ἀποστάς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαῖς, διὸ καὶ μάλιστα ἐπιφανῆς ἐγένετο. Αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὡς τινες εἶπον. Καταλέλοιπε δὲ λόγους ἐξήκοντα τέσσαρας, ὧν εἴσι γνήσιοι πενήκοντα, καὶ ἰδίας τέχνας. Πρῶτος δὲ καὶ σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν, ὃ μάλιστα μεμίμηται Δημοσθένης. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ.

ΓΕΝΟΣ ΙΣΑΙΟΥ

Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μὲν τινὰς Ἀθηναῖος, κατὰ δὲ τινὰς Χαλκιδεύς, πατρὸς δὲ Διαγόρου, μαθητῆς δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, καὶ ἐπεβίω μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς, ὡς φησι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὁ κριτικὸς. Λέγεται δὲ μειράκιον μὲν ὧν ἡδοναῖς σχολάζειν καὶ πότοις καὶ λεπτῆς ἐσθῆτος ἀντιποιεῖσθαι καὶ συνεχῶς ἔρᾶν, ἀνὴρ δὲ γενόμενος τοσοῦτον μεταβεβληκέναι τὴν πολιτείαν ὥσθ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν. Ἄρδουος γοῦν ἐρωτήσαντος αὐτὸν εἰ ἢ δεῖνα καλὴ αὐτῷ φαίνεται, λέγεται εἶπειν· « Οὐκ οἶδα· τοὺς γὰρ τοιούτους ἀφηρέθην ὀφθαλμούς. » Ταῦτα δὲ φησι Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν σοφιστῶν, οὐ πάντως περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου· ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀσύριον αὐτὸν καλεῖ. Ἄδηλος δὲ ὁ ἀκριβῆς τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνος. Χαρακτήρα δὲ τὸν Λυσίου πάνυ ἀκριβῶς ἐζήλωσεν, ὥστε μηδὲ ῥάδιον εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους. Ἔστι δὲ αὐτοῖς ἡ κοινωνία κατὰ τε τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐνθυμήματα, κατὰ μὲν τὴν λέξιν ὅτι ἢ μὲν Λυσίου ἐστὶ καθαρὰ καὶ ἀκριβῆς καὶ σαφῆς καὶ κυρία καὶ σύντομος, ἔοικε δὲ κατὰ ταῦτα πάντα ἢ Ἰσαίου